

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, zast. Mgr. Simonou Pavlicovou, advokátkou se sídlem 8. pěšího pluku 2380, Frýdek - Místek, proti žalovanému: **Katastrální úřad pro Moravskoslezský kraj**, se sídlem T. G. Masaryka 453, Frýdek - Místek, ve věci nezákonného zásahu žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 10. 2019, č. j. 25 A 158/2019 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta její žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného.

[2] Nezákonný zásah spatřovala v neprovedení zápisu poznámky podle § 23 odst. 1 písm. o) zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“), o jejíž zapsání požádala dne 10. 6. 2019 z důvodu podání žaloby o určení neplatnosti smlouvy o zřízení služebnosti inženýrské sítě - vodovodní přípojky č. j. V-437/2019-802 ze dne 9. 1. 2019. Poznámku požadovala zapsat k pozemkům parc. č. X, st. X a X v k. ú. Nová Ves u Frýdlantu nad Ostravicí, obci Frýdlant nad Ostravicí. Žalovaný zápis poznámky neprovedl a stěžovatelku o tom vyrozuměl přípisem ze dne 17. 6. 2019.

[3] Krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem, jelikož nebyly splněny podmínky k zápisu poznámky podle citovaného ustanovení – stěžovatelka se podanou žalobou nedomáhala vydání takového rozhodnutí, na základě kterého by mohl být proveden vklad do katastru. I kdyby došlo k vydání rozsudku, kterým by bylo určeno, že smlouva je neplatná, tento rozsudek by nemohl být podkladem pro provedení vkladu do

katastru ve smyslu § 17 odst. 2, 4 katastrálního zákona; určení neplatnosti smlouvy o zřízení služebnosti ještě samo o sobě neopravňuje příslušný katastrální úřad k výmazu zapsané služebnosti z katastru.

[4] Krajský soud dále zdůraznil, že k pozemkům, kterých se služebnost týká, stěžovatelce nesvědčí žádné věcné právo. Žalovaný v tomto ohledu správně vycházel ze stavu evidence katastru nemovitostí v době jeho úkonů.

[5] Poukaz stěžovatelky na to, že žalovaný v jiném obdobném případě poznámku o podané žalobě zapsal, byl krajským soudem vyhodnocen jako irelevantní. Tato námitka by měla význam pouze v případě, pokud by se jednalo o ustálenou správní praxi, neboť pouze tehdy by stěžovatelce svědčilo legitimní očekávání. Ojedinelý úkon žalovaného však nesplňuje podmínky dlouhodobé, ustálené a jednotné správní praxe a legitimní očekávání proto nezakládá.

II. Obsah kasační stížnosti

[6] Stěžovatelka v kasační stížnosti uvádí, že sporná služebnost byla do katastru nemovitostí zapsána předčasně, neboť v rozhodné době probíhalo přezkumné řízení ve věci územního rozhodnutí na umístění stavby vodovodní přípojky. V době podání návrhu na vklad nebylo najisto postaveno, zda je předmět smlouvy (tj. vodovodní přípojka) legální stavbou, a to mj. s ohledem na opomenutí stěžovatelky jako účastníka řízení.

[7] Dále prezentuje důvody, které mají dle všeho vést k závěru, že stěžovatelce svědčí věcné právo cesty k pozemku parc. č. X (případně též k pozemku parc. č. st. X). Upozorňuje, že u pozemků je zapsána poznámka o probíhající soudním řízení vedeném u krajského soudu pod sp. zn. 25 A 102/2018. Namítá také, že žalovaný nemohl svůj postup založit pouze na obsahu katastru nemovitostí, protože z § 23 odst. 1 písm. o) katastrálního zákona taková podmínka nevyplývá a protože uvedené věcné právo bylo založené odstupní smlouvou z roku 1952, kdy vznik práva nebyl vázán na zápis v katastru nemovitostí.

[8] Ve vztahu k části odůvodnění napadeného rozsudku týkající se legitimního očekávání namítá, že krajský soud nesprávně interpretoval její žalobní argumentaci. Stěžovatelka nehovořila o legitimním očekávání, pouze chtěla objasnit, proč žalovaný v jednom případě poznámku o podané žalobě zapsal a ve druhém případě nikoli.

[9] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[10] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatelka je zastoupena advokátkou [§ 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Poté přistoupil k přezkumu rozsudku krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

pokračování

[11] Dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[12] Nejvyšší správní soud předně pro pořádek uvádí, že proti provedení či neprovedení zápisu poznámky do katastru nemovitostí se lze ve správním soudnictví domáhat žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. (v podrobnostech srovnej rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2012, č. j. 4 Aps 4/2011 - 68, č. 2600/2012 Sb. NSS, a ze dne 21. 1. 2016, č. j. 7 As 290/2015 - 19).

[13] Podstatou nynější věci je tedy otázka, zda postup žalovaného, který je zásahem ve smyslu výše citovaných ustanovení, byl zákonný, či nikoli.

[14] Podle § 23 odst. 1 písm. o) katastrálního zákona se k nemovitosti zapisuje poznámka *o podané žalobě, kterou se navrhovatel domáhá, aby soud vydal takové rozhodnutí týkající se nemovitostí evidovaných v katastru, na jehož základě by mohl být proveden vklad do katastru, pokud se na jeho základě nezapíše poznámka spornosti zápisu.*

[15] Krajský soud uzavřel, že soudní rozhodnutí, jehož vydání se stěžovatelka domáhá, nemůže být podkladem vkladu do katastru nemovitostí ve smyslu § 17 odst. 4 katastrálního zákona. Též z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že je-li vkladovou listinou rozhodnutí soudu, musí z jeho výrokové části vyplývat, jaký vklad má být na jeho základě povolen a proveden. V případě rozhodnutí o platnosti či neplatnosti smlouvy to není splněno (srovnej rozsudek ze dne 6. 2. 2020, č. j. 2 As 79/2019 - 61). Vzhledem k tomu, že stěžovatelka tento závěr nijak relevantně nezpochybňuje, Nejvyšší správní soud k této problematice odkazuje na citovaný rozsudek druhého senátu a uzavírá, že stěžovatelčina kasační stížnost nemohla být důvodná.

[16] Považuje za bezpředmětné dále se věnovat polemikám stěžovatelky o tom, zda jí svědčí věcné právo cesty k pozemku parc. č. X (případně též k pozemku parc. č. st. X). I kdyby byly opodstatněné, tak to na závěru o zákonnosti postupu žalovaného nemůže s ohledem na výše uvedené nic změnit. K obdobné argumentací stěžovatelky se navíc již vyjadřoval v rozsudku ze dne 7. 5. 2020, č. j. 10 As 329/2019 - 32, týkajícím se poznámky spornosti podle § 24 odst. 1 katastrálního zákona, o jejíž zápis stěžovatelka požádala ze shodných důvodů, jako ji vedly k žádosti o zápis poznámky podle § 23 odst. 1 písm. o) katastrálního zákona v nynější věci. Již v tomto rozsudku uzavřel, že žalovaný správně vycházel z obsahu katastru nemovitostí a nebyl povinen zjišťovat další skutečnosti či vyčkávat výsledků jiných řízení.

[17] Argumentace související s tvrzením stěžovatelky, že stavba vodovodní přípojky je nelegální, respektive že v době povolení a provedení vkladu nebylo postaveno najisto, že jde o stavbu legální, se zcela míjí s předmětem projednávané věci. Otázka legality stavby vodovodní přípojky nijak nesouvisí s tím, zda byly splněny podmínky k zápisu poznámky podle § 23 odst. 1 písm. o) katastrálního zákona.

[18] S tvrzením, že krajský soud špatně uchopil žalobní argumentaci vztahující se k zapsání jiné poznámky na základě jiné žádosti stěžovatelky, Nejvyšší správní soud nesouhlasí. Krajský

soud stěžovatelčinu argumentaci nijak neposouval, pouze uvedl, že poukaz na výsledek jiného postupu žalovaného by mohl mít vliv na zákonnost postupu nyní napadeného pouze tehdy, pokud by jím bylo založeno legitimní očekávání. Následně vysvětlil, proč v nynější věci nebylo legitimní očekávání založeno. Vzhledem k tomu, že posledně uvedený závěr stěžovatelka v kasační stížnosti nijak nezpochybňuje, Nejvyšší správní soud jeho zákonnost nepřezkoumával (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

IV. Závěr a náklady řízení

[19] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti, kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[20] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka, která neměla ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2020

JUDr. Radan Malík
předseda senátu